

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.012 van 1 maart 1999
in de zaak A. 77.079/IX-887.**

In zake : Philippe CALLENS,
wonende te SCHILDE,
Dennenlaan 2

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Economie,
die woonplaats kiezen bij
advocaten P. LAMBERT en N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Philippe CALLENS op 12 januari 1998 heeft ingediend, enerzijds, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de raad van de Controledienst voor de Verzekeringen van 20 oktober 1997 waarbij zijn inschrijving in het register van de erkende verzekeringstussenpersonen wordt geschrapt en, anderzijds, om de Raad van State erin te verzoeken "te zeggen voor recht dat verzoeker terug wordt opgenomen in het register van de verzekerings-tussenpersonen dit overeenkomstig de wet van 27 maart 1995.";

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF, op grond van artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. In artikel 10, 6°, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen is bepaald dat de verzekeringstussenpersonen, om in het register van de verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven en die inschrijving te behouden, een jaarlijks inschrijvingsrecht moeten betalen.

In artikel 24 van het koninklijk besluit van 25 maart 1996 tot uitvoering van de wet van 27 maart 1995 is bepaald dat de verzekeringstussenpersonen hun inschrijvingsrecht(en) aan de Controledienst voor de

Verzekeringen (CDV) moeten storten binnen één maand na de uitnodiging tot betaling.

Bij ministerieel besluit van 27 februari 1997 is bepaald dat het basisinschrijvingsrecht voor het dienstjaar 1996 vastgesteld wordt op 1.000 frank.

1.2. Volgens de verwerende partijen werd tussen 24 maart en 3 april 1997 door de Controledienst voor de Verzekeringen aan elke verzekeringstussenpersoon een uitnodiging gestuurd tot betaling binnen de maand van het verschuldigde inschrijvingsrecht.

Bij brief van 16 juni 1997 zou een eerste herinneringsbrief zijn verstuurd naar de tussenpersonen die nog niet betaald hadden.

1.3. Op 10 september 1997 zou de Controledienst voor de Verzekeringen een laatste herinneringsbrief naar verzoeker verstuurd hebben met verzoek te betalen vóór 24 september 1997. Verzoeker betwist een aanmaning te hebben ontvangen.

1.4. In een nota aan de raad van de Controledienst voor de Verzekeringen stelt de juridische dienst voor om de tussenpersonen (waaronder verzoeker) die geen gevolg gegeven hebben aan de aanmaningen tot regularisatie, met toepassing van artikel 9, zesde lid, van de wet van 27 maart 1995 te schrappen "wegens het niet meer voldoen aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet m.n. art. 10, 6°".

1.5. Tijdens zijn vergadering van 20 oktober 1997 beslist de raad van de Controledienst voor de Verzekeringen om de verzekeringstussenpersonen die nagelaten hebben hun inschrijvingsrecht te betalen te schrappen in het register van de verzekeringstussenpersonen omdat zij niet meer voldoen aan artikel 10, 6°, van de wet van 27 maart 1995.

1.6. Bij aangetekende brief van 29 december 1997 deelt de voorzitter van de Controledienst voor de Verzekeringen bovenvermelde beslissing mee aan verzoeker. In die brief wordt onder meer het volgende gesteld :

"Om in het register van de verzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven, dient de tussenpersoon o.a. een jaarlijks inschrijvingsrecht te betalen (art. 10, 6° van de wet van 27 maart 1995). Bij ministerieel besluit van 27 februari 1997 werd het inschrijvingsrecht voor het dienstjaar 1996 bepaald op 1.000 BF per verzekeringstussenpersoon en op 300 BF per verantwoordelijke voor de distributie.

Tussen 27 maart en 3 april 1997 werd U uitgenodigd om, overeenkomstig artikel 24 van het koninklijk besluit van 25 maart 1996, het verschuldigde inschrijvingsrecht aan de Controledienst voor de Verzekeringen te betalen binnen één maand na de uitnodiging tot betaling.

Op 16 juni 1997 heeft de Controledienst voor de Verzekeringen U een eerste herinnering gestuurd aangezien U had nagelaten het inschrijvingsrecht te betalen. Op 10 september 1997 heeft de Controledienst voor de Verzekeringen U een laatste aangetekende herinnering gestuurd omdat U nog steeds in gebreke was gebleven i.v.m. het te betalen inschrijvingsrecht. Hierbij werd U verzocht uw toestand te regulariseren vóór 24 september 1997.

Aangezien U geen gevolg hebt gegeven aan deze aanmaningen werd uw inschrijving bij beslissing dd. 20 oktober 1997 van de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen geschrapt en dit in toepassing van artikel 9, 6° lid van de wet van 27 maart 1995.

Artikel 5 van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat niemand in België één van de werkzaamheden omschreven in artikel 2, § 1 van deze wet mag uitoefenen zonder ingeschreven te zijn in het register van de verzekeringstussenpersonen. Derhalve bent U dan ook niet meer gerechtigd activiteiten van verzekeringsbemiddeling uit te oefenen".

1.7. Bij aangetekende brief van 12 januari 1998 (postdatum) vordert verzoeker de nietigverklaring van de beslissing van de raad van de Controledienst voor de Verzekeringen van 20 oktober 1997 waarbij zijn inschrijving in het register van de erkende verzekerings-tussenpersonen wordt geschrapt en wordt tevens gevraagd

"te zeggen voor recht" dat verzoeker opnieuw moet worden geregistreerd.

1.8. Op 8 januari 1998 schrijft verzoeker 1.000 frank over op de rekening van de Controledienst voor de Verzekeringen.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat het tweede onderdeel van de vordering niet ontvankelijk is aangezien het de Raad van State niet toekomt "te zeggen voor recht" dat verzoeker opnieuw in het register van de erkende verzekerings-tussenpersonen moet worden ingeschreven;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 9, zesde lid, van de voormelde wet van 27 maart 1995; dat hij stelt dat hij niet behoorlijk werd aangemaand om tot betaling over te gaan; dat hij betwist dat hij door de Controledienst voor de Verzekeringen werd aangemaand op 16 juni en 10 september 1997;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partijen hierop antwoorden dat het middel niet gegrond is omdat uit het administratief dossier blijkt dat "tot driemaal toe een aanmaning werd verstuurd aan de tussenpersonen die in gebreke waren gebleven te betalen waarvan de laatste per aangetekende zending";

3.1.3. Overwegende dat uit de stukken inderdaad blijkt dat verzoeker bij aangetekende brief op 10 september 1997 werd aangemaand om het verzekerings-inschrijvingsrecht te betalen; dat het middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert dat de sanctie niet verantwoord is omdat de niet-betaling te wijten is aan een vergetelheid en/of administratieve vergissing; dat hij in dit verband betoogt :

"Het bedrag van het inschrijvingsrecht is van dien aard dat het in een drukke werkomgeving gemakkelijk aan de aandacht ontsnapt.

Evenmin is het van aard om te laten veronderstellen dat de geregistreeerde persoon wetens willens gezegd recht niet zal betalen gelet op de belangrijke gevolgen die daaraan zijn verbonden.

Het is ook niet van dien aard dat financiële of likwiditeitsproblemen de oorzaak kunnen vormen voor de niet-betaling.

Verzoeker heeft dan ook contact opgenomen met de controledienst om de zaak vooralsnog in der minne te regulariseren hetgeen blijkbaar onmogelijk is.";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partijen hierop antwoorden dat de bevoegdheid van de Controledienst voor de Verzekeringen gebonden is en dat derhalve het redelijkheidsbeginsel niet kan worden ingeroepen;

3.2.3. Overwegende dat uit de artikelen 9, zesde lid, en 10, 6°, van de wet van 27 maart 1995 volgt dat de inschrijving van een verzekeringstussenpersoon in het register van de erkende verzekeringstussenpersonen door de Controledienst voor de Verzekeringen moet worden geschrapt indien de betrokkene na aanmaning door de Controledienst voor de Verzekeringen nalaat het verschuldigde inschrijvingsgeld te betalen binnen de in de aanmaning bepaalde termijn; dat aan de Controledienst voor de Verzekeringen aldus geen discretionaire beoordelingsmarge wordt gelaten; dat, aangezien de bevoegdheid van de Controledienst voor de Verzekeringen gebonden is en de Controledienst voor de Verzekeringen wettelijk verplicht is de inschrijving te schrappen wanneer na aanmaning niet betaald wordt, het middel van de schending van het redelijkheidsbeginsel neerkomt op een kritiek van de wet zodat het niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.